

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۲۳ جنوری ۲۰۱۸

حمایت "ستانکزی" از فاجعه آفرینان

دوشنبه- ۲ دلو ۱۳۹۶ - کابل: دیروز بعد از ختم کار، وقتی به طرف منزل برمی گشتم، خواستم سری به باغ بالا زده و در صورت امکان چند قطعه عکس از محل حوادث دیروز هتل انترکانتیننتل" تهیه نمایم. وقتی به اولین پوسته کنترل که بعد از جدائی سرک رستوران باغ بالا از هتل مستقر شده است، رسیدم از بیروبار فهمیدم که برای افرادی در سطح و سوبه من آخرین محدوده پروازم همانجاست.

بدبختانه عکس گرفته نتوانستم زیرا، از طرف موظفین آنجا، به غیر از آنهایی که کارت خبرنگاری داشتند، دیگران حق تصویر برداری را نداشتند و یکی دو جوانی که خواسته بودند، با تلفنهای دستی شان زرنگی نموده، عکسی تهیه دارند، از طرف پولیس فعال و هوشیار مغزمتعفن دستگیر و به مقامات بالائی "اهداء" شده بودند. دلیل پولیس برای اینکار، منطق پولیس است که مجرم در صورت امکان تلاش می ورزد تا به صحنه جرم نظراندازی نماید و آنهایی که خبرنگار نیستند و می خواهند عکاسی نمایند، شاید در جمع مجرمین باشند.

آنچه ظرف حدود یک ساعت توقف و صحبت با برخی ها بیشتر از همه توجهم را جلب نمود، این بود:

۱- از قرار گفته های تمام افرادی که در آنجا حضور داشتند، شنبه حدود ساعت ۸:۳۰ شام، دو موتر زرهپوش بدون تلاشی چند نفر را با خود داخل برده بود.

۲- قوای امنیتی از اولین کارهایی که بعد از سلطه بر هتل و به اصطلاح نجات مهمانان آنجا انجام داده اند، جمع کردن وسایل الکترونیک به خصوص "تلفون" های دستی و "کمره" از نزد مهمانان هتل بوده است. به گفته خودشان به خاطر مسایل امنیتی و جلوگیری از افشای چهره نیروهای امنیتی درگیر در عملیات.

۳- به گفته یک نفر از زبان یک تن از شاهدان عینی داخل هتل، ۳ تن از حمله کنندگان از جمله همان ۷۵ نفری بودند، که دو هفته قبل زیر نام عضو "حزب گلبدین" از طرف "باندارگ" رها گردید. ...

در این که چنین عملیات نظامی منسجمی به پلان و تدارک کافی نیاز دارد و نمی تواند بدون هماهنگی با نیروهای امنیتی مستقر در آنجا صورت گیرد، زیاد بحث نمی کنم زیرا در افغانستان به غیر از "سید حسن پیر آغا" که درجوار زیارتش چنین فجایی رخ می دهد، دیگر کسی نیست نداند که رشته های اصلی تمام تروریسم در افغانستان که به دست اشغالگران و به کفالت از آنها ریاست امنیت ضد ملی است، نداند. مگر دو نکته دیگر چیز است که دیروز هم بر آن تأکید ورزیدم، یعنی افشای هویت مهاجمان با نشر عکس آنها.

این که نیروهای امنیتی دولت دست نشانده اولتر از همه تیلفونهای دستی و کمره مسافران را ضبط می کنند، هیچ دلیل دیگری ندارد به غیر از آن که ریاست امنیت ضد ملی و رئیس وطنفروش آن نمی خواهد هویت مهاجمان با نشر عکس آنها افشاء شود. حال می خواهد افشای هویت مهمان رئیس صاحب باشد یا اعضای رها شده از زندان که گفته اند: "دو ۱۵ یک ۳۰ است!"

چون مهاجمان با انفجار از بین نرفته اند که غیر قابل شناخت شده باشند، باید بر ریاست امنیت ضد ملی فشار وارد کنیم تا عکسهای آنها را منتشر کند. از طریق نشر عکسهای آنها مطمئنم که اسرار زیادی افشاء می گردد. این نظر را در محل نیز تبلیغ نمودم.

دیده شود چه می شود!!